

Lễ Suy Tôn Thánh Giá (Chúa Nhật 24 Năm C) – Ngày 14/9/2025 – Đức Ông Phêrô Nguyễn Quang

Tóm tắt các bài đọc Kinh Thánh trong Thánh Lễ hôm nay:

Bài đọc thứ nhất (Dân Số 21:4b-9): Mô tả việc Thiên Chúa chữa lành những người Israel đang than phiền bằng con rắn đồng.

Bài đọc thứ hai (Philiphê 2:6-11): nhắc nhở chúng ta rằng “Đức Giêsu đã hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, và chết trên thập tự giá.”

Bài Tin Mừng (Gioan 3: 13-17): Để trả lời câu hỏi của Nicôđêmô, Chúa Giêsu đã trích dẫn ví dụ về việc khi dân Israel ở trong sa mạc, con rắn đồng bị đóng đinh (tượng trưng cho quyền năng chữa lành của Thiên Chúa), mà Thiên Chúa đã truyền cho Môsê treo lên, đã cứu những người Israel bị rắn cắn khi họ nhìn lên nó (Ds 21:4-9). Sau đó, Chúa Giêsu giải thích cách Ngài sẽ cứu thế giới bằng cách chết trên thập tự giá.

Kính Thưa Quý Ông Bà, Anh Chị Em Thân Mến,

Chúng ta mừng lễ Suy Tôn Thánh Giá vì hai lý do:

- **(1)** để hiểu lịch sử khám phá và tìm lại Thánh Giá Thật, và
- **(2)** để hiểu rõ hơn tầm quan trọng của biểu tượng và thực tại tình yêu hy sinh của Chúa Kitô, tức là Thánh Giá trong đời sống hằng ngày của mỗi Kitô hữu.

Lễ Suy Tôn Thánh Giá là một trong mười hai “Lễ Chính” được cử hành trong Giáo hội để tôn vinh Chúa Giêsu Kitô, Chúa và Thầy của chúng ta. Lễ này được cử hành để tưởng nhớ lần đầu tiên phần còn lại của Thánh Giá Thật của Chúa Giêsu được đặt tại **Vương Cung Thánh Đường Mộ Thánh** trên Núi Calvary, vào ngày 14 tháng 9 năm 335, và được xây dựng – đặt lại vào ngày 14 tháng 9 năm 630.

Sau ba thế kỷ, người Ba Tư xâm lược Giêrusalem, cướp bóc tất cả đồ vật có giá trị và mang theo thánh tích Thánh Giá. Vào năm 630, Hoàng đế Heraclius II đã đánh bại người Ba Tư, chiếm lại chiếc hộp đựng thánh tích và đặt lại vào Nhà thờ được xây dựng lại, nơi đã bị người Hồi giáo phá hủy vào năm 1009. Những người lính thập tự chinh đã xây dựng lại nó thành Vương Cung Thánh Đường Mộ Thánh hiện tại vào năm 1149. Mảnh thánh giá lớn nhất hiện được lưu giữ tại Nhà thờ Santa Croce ở Rome.

Cây Thánh Giá ngay lập tức trở thành một vật được tôn kính. Theo lời kể của một nhân chứng, tại lễ Thứ Sáu Tuần Thánh ở Jerusalem vào cuối thế kỷ thứ tư, khúc gỗ được lấy ra khỏi hộp bạc và đặt lên bàn cùng với dòng chữ mà Philatô đã ra lệnh đặt phía trên đầu Chúa Giêsu: *Giêsu Nazareth, Vua Dân Do Thái*. Sau đó, “*tất cả mọi người lần lượt đi qua; tất cả đều cúi mình, chạm vào cây thánh giá và dòng chữ, trước tiên bằng trán, sau đó bằng mắt; và sau khi hôn thánh giá, họ bước tiếp.*”

Cho đến ngày nay, các Giáo hội Đông phương, cả Công giáo lẫn Chính thống giáo, đều cử hành Lễ Suy Tôn Thánh Giá vào tháng 9, kỷ niệm ngày cung hiến Vương cung thánh đường. Lễ này được đưa vào lịch Tây phương vào thế kỷ thứ bảy sau khi Hoàng đế Heraclius II lấy lại cây thánh giá từ người Ba Tư, những người đã lấy nó đi vào năm 614, 15 năm trước đó. Theo câu chuyện, hoàng đế dự định tự mình mang cây thánh giá trở về Jerusalem, nhưng không thể tiến lên cho đến khi ông cởi bỏ trang phục hoàng gia và trở thành một người hành hương chân trần. Ngày nay, cây thánh giá là hình ảnh phổ quát của đức tin Kitô giáo. Vô số các thế hệ nghệ sĩ đã biến nó thành một vật phẩm đẹp để rước kiệu hoặc đeo làm trang sức.

Trong mắt những người Kitô giáo đầu tiên, nó chẳng có vẻ đẹp gì. Nó đã đứng bên ngoài quá nhiều bức tường thành phố, chỉ được trang trí bằng những xác chết đang phân hủy, như một mối đe dọa đối với bất kỳ ai thách thức quyền lực của Roma - bao gồm cả những người Kitô hữu từ chối dâng hiến lễ cho các vị thần La Mã. Mặc dù các tín đồ nói về cây Thánh Giá Chúa Giêsu như một công cụ cứu rỗi, nhưng nó hiếm khi xuất hiện trong nghệ thuật Kitô giáo. Thánh Giá Chúa Giêsu đã được trang trí – trình bày thành một chiếc mỏ neo hoặc hình dạng chữ *Chi-Rho* cho đến sau sắc lệnh khoan dung của Hoàng Đế Constantine.

Một nghịch lý của Chiến thắng và Hy sinh: Việc Chúa Giêsu bị treo lên thập giá không phải là một thất bại, mà là một chiến thắng. Chiến thắng này là một biến cố nghịch lý, trong đó đau khổ và cái chết dẫn đến ơn cứu độ, minh chứng cho tình yêu tốt bậc của Thiên Chúa dành cho nhân loại và khả năng có một cuộc sống mới cho tất cả những ai tin.

Tình Yêu của Chúa dành cho Thế Gian: Đoạn văn này nhấn mạnh chiều sâu tình yêu của Chúa dành cho thế gian, điều mà Ngài đã thể hiện bằng cách sai Con Một của Ngài đến. Tình yêu này không có điều kiện hay dựa trên công trạng, nhưng là một món quà tự do mà Chúa ban tặng cho mỗi người chọn đón nhận.

Trên cơ thể chúng ta, **vết sẹo** là những lời nhắc nhở hữu hình về những tổn thương trong quá khứ, và đôi khi, mỗi vết sẹo lại gắn liền với một sự kiện quan trọng hoặc một câu chuyện cảm động. Chúa Giê-su cũng không ngoại lệ, và trong cuộc gặp gỡ đáng nhớ với Tô-ma, Ngài đã cho ông thấy những vết sẹo hay vết thương còn sót lại sau cuộc khổ nạn, qua đó xác nhận sự phục sinh của Ngài. Thập giá cũng có một mục đích tương tự, và việc chúng ta tôn kính *công cụ hành hình* đáng sợ này phản ánh đức tin của chúng ta vào tình yêu cứu rỗi và khôn tả của Đấng đã treo trên thập giá và ban cho nó vinh quang. Do đó, việc chúng ta tôn kính và tận hiến cho Thập Giá không nhằm mục đích tập trung vào nỗi đau và sự thống khổ của Đấng đã bị đóng đinh trên đó, mà là để công bố tình yêu thương phi thường mà điều này đã thể hiện.

Tuy nhiên, không giống như Chúa Giê-su, ngoài những vết sẹo thể xác, tất cả chúng ta đều có những **vết sẹo tâm linh và tâm lý**, những dấu chỉ tâm linh thực sự đánh dấu con đường chúng ta đã đi. Những đau khổ và thương tích mà những vết sẹo này tượng trưng là một phần trong quan niệm của chúng ta về thập giá. Nhưng như hai tên tội phạm bị hành quyết cùng Chúa Giêsu đã cho chúng ta thấy, thập giá có thể là cơ hội để được ân sủng và giải thoát, hoặc chỉ làm sâu sắc thêm sự cay đắng và xa cách Thiên Chúa.

Ai, trong chúng ta, cũng tin tưởng vào điều gì hoặc người nào đó. Chúng ta đã đặt niềm tin về sức khỏe, hạnh phúc và thậm chí cả mạng sống của mình vào đủ loại người mỗi ngày, từ người thân trong gia đình, bạn bè đến những người xa lạ, chẳng hạn như phi công, bác sĩ – y tá, kỹ sư – khoa học gia và công nhân sản xuất thực phẩm cũng như các cơ khí của xe hơi. Nếu chúng ta từ chối tin tưởng bất kỳ ai về hạnh phúc của mình, chúng ta sẽ không thể sống trong xã hội này.

Trong cốt lõi đức tin của chúng ta, chúng ta đặt niềm tin sâu sắc vào một Con Người Thật – Thiên Chúa Thật, Đấng Cứu Chuộc chúng ta, Chúa Giê-su Kitô. Nhờ Thập Giá của Ngài, Đấng Cứu Thế đã chiến thắng tội lỗi và sự chết, và cho phép tất cả chúng ta có thể và được tham dự vào sự sống đời đời. Tin vào quyền năng của *Thập Giá - Thánh Giá Chúa Giêsu Kitô* không chỉ là đơn giản khẳng định rằng Chúa Giê-su đã chết trên Thập Giá hay có thể diễn tả bằng lời tại sao nó quan trọng đối với đức tin của chúng ta như vậy. Thật vậy, tin cậy vào *Thập Giá - Thánh Giá* của Chúa Giê-su là đặt mạng sống mình vào sự hy sinh của Ngài. Đó là suy nghĩ, hành động và lời nói từ trái tim mình theo những cách thể hiện sự vâng phục thánh khiết và yêu thương của Chúa chúng ta. Đó là để Thập Giá trở thành chân lý sâu xa trong cuộc đời chúng ta. Và cũng như không ai ép buộc hay đòi hỏi Đấng Cứu Thế phải chấp nhận Thập Giá, thì cũng không ai có thể ép buộc chúng ta vác thập giá, nhưng đó là một lời mời gọi chúng ta bước theo con đường yêu thương quên mình của Chúa Giêsu Kitô.

Dù ở Palestine vào thế kỷ thứ nhất hay ở nước Mỹ trong thế kỷ 21, con đường Thập Giá không hề phổ biến hay dễ dàng; tự nhiên nó chẳng thu hút được ai. Chúng ta đừng bao giờ quên rằng người La Mã đã đóng đinh người ta vào thập giá để khiến họ phải chết một cách đau đớn, chậm rãi. Họ công khai sỉ nhục và tra tấn họ để nhắc nhở mọi người về những gì họ sẽ làm với kẻ thù. Ai sẽ bị thu hút, hấp dẫn bởi những điều đó?

Thánh Phaolô đã nhận ra sự sỉ nhục và sự xúc phạm của Thập Giá bằng cách gọi nó là chương ngại vật đối với người Do Thái và là sự điên rồ đối với người ngoại bang. Nói cách khác, người Do Thái hy vọng vào một nhà lãnh đạo chính trị và quân sự truyền thống để chinh phục kẻ thù trần gian của họ, chứ không phải là Đấng sẽ phải chết một cách nhục nhã dưới tay người La Mã. Đối với người ngoại bang, đóng đinh là cách chết nhục nhã nhất; do đó, việc tôn thờ một người đã chết như vậy là vô nghĩa.

Ngược lại, Thánh Phaolô đã đích thân trải nghiệm sự sống mới mà Đấng Cứu Thế chịu đóng đinh và phục sinh đã mang đến cho thế gian. Ngài nhận biết trong tâm hồn mình quyền năng và sự khôn ngoan của Thiên Chúa, điều mà dường như là sự điên rồ và yếu đuối đối với những người sống và chết vì các thần tượng giả dối của thế gian này. Ngài đã công bố Đấng mạnh mẽ và công chính đến nỗi Ngài đã chiến thắng tất cả những điều tội tệ nhất mà các nhà lãnh đạo chính trị và tôn giáo tham nhũng có thể làm với Ngài. Thánh Phaolô đã tin cậy Thiên Chúa Cứu Chuộc này và thực sự đặt trọn cả mạng sống mình vào Chúa Cứu Thế bằng cách cuối cùng, chết như một vị tử đạo.

Chúng ta đã nghe câu chuyện về sự đóng đinh, cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu Kitô quá nhiều lần đến nỗi, có lẽ chúng ta đã mất đi cảm giác sốc ngược và kinh hoàng về sự tra tấn và hành quyết công khai của Con Thiên Chúa Nhập Thể. Đây không chỉ là cái chết của một con người vô tội, mà còn là sự tàn sát Thiên Chúa Thật – Con Người Thật. Đấng đã phán: *“Vũ trụ hiện hữu đã trở thành vương quốc của Chiên Con Vượt Qua, xóa bỏ tội lỗi của thế gian bằng và qua sự hy sinh của Ngài. Đấng ‘Thánh, Thánh, Thánh’ đã chấp nhận những đau khổ và hình phạt tội tệ nhất mà nhân loại sa ngã có thể nghĩ ra để cứu rỗi chúng ta.”*

Những kẻ thờ phượng các thần giả dối của quyền lực, của cái và lạc thú vẫn tiếp tục coi Ngài và Thập Giá của Ngài là ngu ngốc và yếu đuối. Nhưng những ai, giống như Thánh Phaolô, đã trải nghiệm trong tâm hồn mình sự khôn ngoan và quyền năng của Thiên Chúa thì hiểu rõ hơn. Đây không phải là loại kiến thức khẳng định rằng *“hai cộng hai bằng bốn”*, mà là loại kiến thức chỉ đến từ lòng tin, tình yêu và sự gặp gỡ cá nhân. Kiến thức tâm linh đích thực bắt nguồn từ tâm hồn và là chất liệu của kinh nghiệm, chứ không phải những suy nghĩ trừu tượng.

Ngay cả những người cho rằng quyền lực, của cái và lạc thú là chân lý tối hậu của cuộc sống cũng không làm như vậy vì họ đặc biệt thông minh, mà vì họ yêu thích quyền lực, của cái, danh vọng và lạc thú. Họ đã dâng hiến cuộc đời mình cho chúng và đó là cách họ nhìn thế giới. Tương tự như vậy, không có con đường nào dẫn đến sự hiểu biết về quyền năng của Thập Giá nếu không vác thập giá của mình, không phục vụ Chúa Kitô qua đời sống vâng phục và tình yêu hy sinh. Chúng ta phải phó thác đời sống, bản thân cho Ngài nếu muốn biết Ngài và quyền năng của Thập Giá của Ngài. Tin cậy Chúa theo cách này không chỉ đơn giản là có những suy nghĩ và cảm xúc tôn giáo. Hãy nghĩ xem việc tin tưởng một người rất gần gũi với chúng ta thực sự có ý nghĩa như thế nào. Nó không chỉ đơn thuần là những lời nói, suy nghĩ, hay thậm chí là hành động nhất thời, mà là một mối quan hệ lâu dài, thay đổi chúng ta, đòi hỏi điều gì đó từ chúng ta mỗi ngày, và mở mắt chúng ta ra những chiều kích mới về con người của người này và về con người mà chúng ta có thể trở thành.

Nếu chúng ta thực sự yêu thương ai đó, chúng ta sẽ hy sinh cho họ một cách ý nghĩa và liên tục. Vì vậy, nếu chúng ta tự hỏi tại sao Giáo hội kêu gọi chúng ta cầu nguyện, ăn chay, tha thứ, ăn năn, giúp đỡ người nghèo và sống một cuộc sống trong sạch và ngay chính, thì đây là một phần quan trọng của câu trả lời. Qua những việc thực hành như vậy, được thực hiện với đức tin và sự khiêm nhường, mà chúng ta củng cố mối quan hệ của mình với Chúa Giêsu Kitô. Chúng ta nhận biết và trải nghiệm Chúa bằng cách phó thác bản thân của mỗi chúng ta cho Ngài, qua những bước thực tế mà chúng ta thực hiện mỗi ngày để phục vụ Ngài và những người lân cận mà Ngài đang hiện diện trong họ. Trong cuộc khổ nạn, Chúa Giê-su Kitô đã nói rõ rằng Ngài không hề xa lạ ngay cả với những đau khổ, nỗi đau và nỗi sợ hãi khủng khiếp nhất của chúng ta. Sự cứu rỗi của chúng ta không xuất hiện trong một thế giới tưởng tượng của những con người hoàn hảo không có vấn đề gì, nhưng trong chính thực tại tan vỡ mà chúng ta trải nghiệm mỗi ngày.

Trong Lễ Suy Tôn Thánh Giá này, chúng ta hãy nhớ rằng Chúa Giêsu Kitô, Đấng xứng đáng để chúng ta tin cậy, Đấng đã chịu đựng tất cả hậu quả của tội lỗi và sự chết, để đưa chúng ta vào sự thánh khiết và sự sống đời đời của Ngài. Ngài đã làm điều đó hoàn toàn vì tình yêu, ngay cả đối với những người đã giết Ngài.

Thập Giá của Chúa Kitô biểu lộ tình yêu của Thiên Chúa, tình yêu đã chiến thắng cả nham mô và âm phủ. Vì vậy, chúng ta hãy tin cậy Ngài bằng cả cuộc đời mình và vác thập giá mình mỗi ngày để chúng ta lớn lên trong sự hiểu biết về Chúa Kitô chịu đóng đinh. Vì như Thánh Phaolô đã nói, *“Thập giá là sự điên rồ đối với những kẻ đang hư mất, nhưng đối với chúng ta là những người đang được cứu độ, thì đó là quyền năng của Tình Yêu Thiên Chúa.”*